

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 617/2017-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. januára 2018 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Jozefom Holičom, Poľovnícka 4, Bernolákovo, pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 6 T 40/2006 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 6 T 40/2006 p o r u š e n é b o l i .

2. [REDACTED] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť [REDACTED] trovy právneho zastúpenia v sume 374,81 € (slovom tristosedemdesiatštyri eur a osemdesiatjeden centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. Jozefa Holiča, Poľovnícka 4, Bernolákovo, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 617/2017-12 z 10. októbra 2017 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorou namietala porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 T 40/2006 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že v napadnutom konaní vedenom pred okresným súdom, v ktorom je jednou z obžalovaných „pre trestný čin podvodu“, dochádza k zbytočným priet'ahom. Poukázala na to, že prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave podal v predmetnej veci obžalobu na okresnom súde 25. mája 2006, ktorá však bola okresnému súdu doručená 29. mája 2006. Napadnuté konanie tak trvá už 11 rokov. Sťažovateľka zdôraznila, že v napadnutom konaní sa uskutočnilo mnoho pojednávaní,

pričom pojednávanie nariadené na 8. apríl 2010 bolo odročené na neurčito a následne sa vo veci konalo až 13. novembra 2014, teda po viac ako 4 rokoch.

3. Sťažovateľka v sťažnosti poukázala na to, že najbližšie je nariadený termín hlavného pojednávania na 6. jún 2017. Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že na uvedenom hlavnom pojednávaní bol vyhlásený rozsudok, proti ktorému bolo podané odvolanie.

4. Sťažovateľka tiež uviedla, že ide o obsiahlejšiu trestnú vec, svojím správaním však nesťažovala postup súdu.

5. Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v napadnutom konaní porušil jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby prikázal okresnému súdu zastaviť trestné stíhanie sťažovateľky a zaplatiť jej finančné zadosťučinenie v sume 11 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

6. Na výzvu ústavného súdu sa podaním sp. zn. 1 Spr.V/198/2017 z 20. novembra 2017 doručeným ústavnému súdu 28. novembra 2017 vyjadrila k sťažnosti predsedníčka okresného súdu, v ktorom uviedla nasledujúce:

„... Vo Vašej výzve žiadate Okresný súd Bratislava 1 o uvedenie všetkých procesných úkonov súdu v predmetnej veci. Tieto úkony predstavujú takmer výlučne termíny hlavného pojednávania, ktoré Vám zasielame v osobitnej prílohe, preto nebudem v tomto vyjadrení analyzovať ich priebeh individuálne.

... Celkovo súd v danej veci... určil 38 termínov hlavného pojednávania, pričom možno konštatovať, že okrem nižšie uvedených období sa vecou zaoberal priebežne. V prípade odročenia hlavného pojednávania pre nesplnenie procesných podmienok bol nový termín určený spravila v intervaloch nepresahujúcich 3 mesiace.

... Napriek uvedenému však bolo možné vec meritórne prejednať iba v 6-tich prípadoch. V ostatných prípadoch dochádzalo k odročeniu veci z dôvodu neprítomnosti predvolaných osôb, išlo o neprítomnosť obhajcov, obžalovaných alebo svedkov, prípadne rôznej kombinácie uvedených osôb. V troch prípadoch došlo k odročeniu hlavného

pojednávania z dôvodov na strane súdu, z čoho dva krát pre neprítomnosť predsedu senátu z dôvodu práceneschopnosti a jeden krát z dôvodu neprítomnosti prísediaceho.

... obdobiami, ktoré vykazujú znaky nečinnosti sú od 8.4.2010 do 13.11.2014, na ktoré poukazuje aj sťažovateľka a následne od 19.10.2015 do 13.3.2017.

... Prvému z uvedených období možno uviesť len toľko, že ide o obdobie nečinnosti predsedu senátu, čo vyplýva aj zo samotného spisu konania 6T 40/2006, kde je založené vyjadrenie predsedu senátu JUDr. Mihála k danej záležitosti a to v súvislosti s prešetrovaním sťažnosti Krajskej prokuratúry v Bratislave podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Inú sťažnosť v danej veci súd neviduje.

... Obdobie od 16.10.2015 do 13.3.2017 súvisí s objektívnou skutočnosťou spočívajúcou v zmene zákonného sudcu. Na základe dodatku Č. 6 k rozvrhu práce Okresného súdu Bratislava I na rok 2016 bola táto trestná vec dňa 8.4.2016 pridelená náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov do oddelenia 9T sudcu JUDr. Jána Goliana, PhD. a to z dôvodu, že JUDr. Juraj Mihál nastúpil na starobný dôchodok, čím došlo k prerušeniu výkonu funkcie sudcu.

... Z podstatných procesných okolností možno uviesť, že nový predseda senátu listom zo dňa 11.10.2016 vyzval strany konania na vyjadrenie, či súhlasia so zmenou senátu. K udeleniu tohto súhlasu došlo u všetkých strán až dňom 3.5.2017 a následne dňa 6.6.2017 bol na hlavnom pojednávaní vyhlásený oslobodzujúci rozsudok. Trestná vec 6T 40/2006 nie je právoplatne skončená z dôvodu odvolania podaného Krajskou prokuratúrou v Bratislave.

... Na tomto mieste je možné uviesť, že trestnú vec 6T 40/2006 možno považovať za skutkovo a právne zložitú. V danej veci figurujú 4 obžalovaní, pričom skutok, ktorý im je kladený za vinu nespadá len do roviny trestného práva, ale presahuje viacerými právnymi odvetviami, čo dokumentujú aj viaceré civilné a správne konania, ktoré boli vedené nezávisle od konania 6T 40/2006. Spisový materiál obsahuje v súčasnej dobe viac ako 3.600 strán, z čoho viac ako 3.300 pripadá na prípravné konanie a utajovanú prílohu.

... Na základe vyššie uvedeného a Vašej výzvy možno teda uviesť, že vec vykazovala zbytočné prietahy v období od 8.4.2010 do 13.11.2014. V ostatnom období som toho názoru, že súd konal priebežne s prihliadnutím na zložitost' veci. Komplikovanosť danej veci sa prejavila aj v počte termínov hlavného pojednávania, ktoré boli odročené pre nesplnenie

podmienok na prejednanie veci. V súvislosti s hodnotením konania sťažovateľky alebo jej právneho zástupcu uvádzam, že aj keď vo veci došlo k odročeniu hlavného pojednávania v niekoľkých prípadoch aj z dôvodov na ich strane, toto konanie nepovažujem za obštrukčné.“

7. Predsedníčka okresného súdu vo vyjadrení vyslovila súhlas s upustením od ústneho pojednávania v konaní o prijatej sťažnosti v zmysle § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. K vyjadreniu predsedníčky okresného súdu zaujal na základe výzvy ústavného súdu stanovisko aj právny zástupca sťažovateľky, ktorý vo svojom podaní doručenom ústavnému súdu 21. decembra 2017 uviedol, že všetky *„objektívne príčiny, aj odročenia pojednávania zavinené neúčastou obžalovaných, ich obhajcov alebo svedkov, sú irelevantné“* a *„Prieťahom na strane štátu je aj to, že súd toleruje prieťahy na strane iného obžalovaného alebo obhajcu, pretože nevyužíva inštitúty procesného práva, aby svojvoľnému účelovému odročovaniu zabránil zákonným spôsobom využijúc svojich právomocí, čím by dodrжал svoju povinnosť viesť trestné stíhanie bez zbytočných prieťahov a vec skončiť v primeranej lehote.“*. Právny zástupca sťažovateľky tiež konštatoval, že vec vôbec nebola komplikovaná a rozsiahla.

9. Právny zástupca sťažovateľky zároveň vyslovil súhlas s upustením od ústneho pojednávania v konaní o prijatej sťažnosti v zmysle § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Na základe žiadosti ústavného súdu Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) ako súd odvolací predložil ústavnému súdu trestný spis okresného súdu sp. zn. 6 T 40/2006 a vo svojom písomnom vyjadrení k štádiu odvolacieho konania zo 7. decembra 2017 uviedol, že predmetná trestná vec bola predložená krajskému súdu na konanie a rozhodnutie z dôvodu odvolania prokurátora a je v súčasnosti v štádiu štúdia členmi príslušného odvolacieho senátu. V odvolacom konaní ešte nebol určený termín verejného či neverejného zasadnutia, avšak určený má byť ešte v decembri 2017 na koniec januára 2018.

11. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania v danej veci, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj s obsahom trestného spisu dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

12. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

13. Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, podľa ktorých každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov. Zároveň namieta aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. K porušeniu sťažovateľkou označených práv malo dôjsť postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

14. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

15. Otázku existencie zbytočných prietáhov v konaní a porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) ústavný súd skúma vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, a preto aj v prípade sťažovateľky preskúmal z hľadiska charakteru prejednávanej veci jej skutkovú a právnu

zložitost', ďalej správanie sťažovateľky v priebehu konania a napokon aj postup konajúceho súdu.

16. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitost' veci, predmetom konania je trestné stíhanie vedené pre trestný čin podvodu spolupáchateľstvom v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1, § 9 ods. 2 a § 250 ods. 1 a 5 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov. Ústavný súd je toho názoru, že predmetnú trestnú vec možno považovať za skutkovo a právne zložitú, keďže v nej figurujú štyria obžalovaní a skutok, ktorý im je kladený za vinu, nespadá len do roviny trestného práva, ale presahuje viacerými právnymi odvetviami, tak, ako to uviedol aj okresný súd vo svojom vyjadrení. Spisový materiál obsahuje v súčasnosti viac ako 3600 strán, z čoho viac ako 3300 pripadá na prípravné konanie a utajovanú prílohu. Ústavný súd zároveň poukazuje na to, že aj samotná sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že ide o „*skupinovú a trochu obsiahlejšiu trestnú vec*“. Tieto okolnosti však nemôžu úplne vylúčiť zodpovednosť konajúceho súdu za neprimerane dlhú dobu, po ktorú bolo dosiaľ súdne konanie vedené.

17. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní, bolo správanie sťažovateľky. Ústavný súd konštatuje, že nezistil závažné okolnosti na strane sťažovateľky, ktoré by relevantne prispeli k doterajšej dĺžke napadnutého konania. Túto skutočnosť uznal aj okresný súd, keď uviedol, že jej konanie nepovažuje za obštrukčné, hoci v niekoľkých prípadoch došlo k odročeniu hlavného pojednávania aj z dôvodov na strane sťažovateľky a jej právneho zástupcu.

18. Napokon ústavný súd hodnotil postup okresného súdu z hľadiska existencie zbytočných priet'ahov v doterajšom priebehu konania a zistil, že z obsahu sťažnosti, vyjadrenia predsedníčky okresného súdu a predloženého trestného spisu vyplýva, že okresný súd bol v napadnutom konaní nečinný v období od 8. apríla 2010 do 13. novembra 2014. Zároveň predsedníčka okresného súdu vo vyjadrení poukázala aj na obdobie nečinnosti od 19. októbra 2015 do 13. marca 2017, čo takisto vyplýva aj z trestného spisu.

19. Na základe uvedených skutočností predstavuje celková doba nečinnosti okresného súdu približne 6 rokov.

20. Zároveň ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že dĺžka trestného súdneho konania od podania obžaloby až do vydania rozsudku zo 6. júna 2017 predstavuje dobu viac ako 11 rokov, čo je z globálneho hľadiska doba ústavnoprávne neakceptovateľná.

21. Pokiaľ ide o obdobie nečinnosti okresného súdu súvisiace so zmenou zákonného sudcu, ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní (I. ÚS 35/03, II. ÚS 52/99).

22. Vychádzajúc z týchto skutočností ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 T 40/2006 došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

23. Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

24. Vzhľadom na skutočnosť, že v čase rozhodovania ústavného súdu bolo konanie pred okresným súdom ako súdom prvostupňovým ukončené vydaním rozsudku, ústavný súd vo svojom náleze príkaz konať v zmysle čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy neformuloval. I napriek tomu ústavný súd pripomína, že v potenciálnom prípade vrátenia veci sťažovateľky na ďalšie konanie v prvom stupni pred okresným súdom povinnosť konať bez zbytočných prietahov vyplýva pre konajúci súd priamo z garancií čl. 48 ods. 2 ústavy. K návrhu sťažovateľky prikázať okresnému súdu zastaviť trestné stíhanie ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že v danej veci rozhodol okresný súd oslobodzujúcim rozsudkom zo 6. júna 2017, proti ktorému bolo podané odvolanie, o ktorom bude rozhodovať krajský

súd. Nie je tak daná právomoc ústavného súdu rozhodovať o uvedenom návrhu sťažovateľky.

III.

25. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

26. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

27. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

28. Sťažovateľka v sťažnosti žiadala o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 11 000 €, čo odôvodnila skutočnosťou, že od vznesenia obvinenia ubehlo už 13 rokov a vzhľadom na doterajší priebeh konania nemožno očakávať skoré skončenie veci. Poukázala tiež na stres vyplývajúci z prebiehajúceho trestného stíhania a dlhodobú neistotu týkajúcu sa osudu.

29. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

30. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

31. Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom, ako aj na jeho neodôvodnenú nečinnosť v trvaní približne 6 rokov, berúc do úvahy predmet konania na okresnom súde, správanie sťažovateľky a všetky okolnosti daného prípadu, ústavný súd považoval priznanie sumy 2 500 € pre sťažovateľku za primerané finančné zadostučenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

32. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právny zástupca sťažovateľky si uplatnil trovy konania, ktoré vyčíslil v celkovej sume 468,51 €.

33. Ústavný súd priznal sťažovateľke trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta a vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

34. Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2016 v sume 884 €. Ústavný súd tak priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2017 (príprava a prevzatie vecí, písomné vyhotovenie sťažnosti) po 147,33 €. Ďalej má právny zástupca sťažovateľky nárok aj na režijný paušál 8,84 € za každý úkon podľa vyhlášky. Uvedené sumy sa zvyšujú o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 %, keďže právny zástupca sťažovateľky je platiteľom tejto dane. Náhrada trov konania, ktorú ústavný súd priznal sťažovateľke, spolu takto predstavuje sumu 374,81 €.

35. Právny zástupca sťažovateľky si v stanovisku k vyjadreniu predsedníčky okresného súdu doručenom ústavnému súdu 21. decembra 2017 uplatnil trovy konania aj za tento úkon právnej služby. Ústavný súd náhradu trov konania za uvedený úkon nepriznal, keďže v stanovisku sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu neuviedla

žiadne nové skutočnosti alebo právne hodnotenia, ktoré by boli spôsobilé podstatne ovplyvniť konečný úsudok ústavného súdu o predmete konania.

36. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

37. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2018